

Сборник съдебна практика

ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (втори състав)

21 януари 2014 година *

„Жалба за отмяна — Юридическо лице на частното право — Липса на доказателства за правосубектност — Член 44, параграф 5, буква а) от Процедурния правилник на Общия съд — Явна недопустимост“

По дело T-168/13,

European Platform Against Windfarms (EPAW), за което се явява С. Kiss, адвокат

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват първоначално К. Herrmann и Р. Oliver, впоследствие L. Pignataro Nolin, Herrmann и J. Tomkin, в качеството на представители,

ответник,

с предмет искане за отмяна на съобщението на Комисията до Европейския парламент, до Съвета, до Европейския икономически и социален комитет и до Комитета на регионите, озаглавено „Енергията от възобновяеми източници: основен участник на европейския енергиен пазар“, от 6 юни 2012 г., както и на решението на Комисията от 21 януари 2013 г., с което се отхвърля като недопустимо искането на жалбоподателя за преразглеждане на посоченото съобщение,

ОБЩИЯТ СЪД (втори състав),

състоящ се от: М. Е. Martins Ribeiro, председател, S. Gervasoni (докладчик) и L. Madise, съдии,

секретар: E. Coulon,

постанови настоящото

Определение

Производство и искания на страните

- 1 European Platform Against Windfarms (EPAW) подава настоящата жалба в секретариата на Общия съд на 18 март 2013 г.

* Език на производството: английски.

- 2 С писма от 4 и 25 април 2013 г., както и от 14 май 2013 г. Общият съд изисква от жалбоподателя на основание член 44, параграф 6 от процедурния си правилник с оглед отстраняване на нередовностите на жалбата, от една страна, документи, които позволяват да се провери в съответствие с член 44, параграф 5, буква а) от Процедурния правилник правосубектността на жалбоподателя като юридическо лице, установено на посочения в жалбата адрес, и от друга страна, доказателство, че дадените от жалбоподателя правомощия на адвоката са му били надлежно предоставени от представител, оправомощен за тази цел, в съответствие с член 44, параграф 5, буква б) от Процедурния правилник.
- 3 Жалбоподателят отговаря на писмата от 4 април и 14 май 2013 г. в определените срокове с писма, подадени в секретариата на Общия съд съответно на 19 април и на 30 май 2013 г.
- 4 На 26 юни 2013 г. Европейската комисия иска от Общия съд да спре настоящото производство на основание член 77, буква г) от Процедурния правилник до постановяване на решенията на Съда, слагащи край на производствата по дела C-401/12 Р, Съвет/Vereniging Milieudefensie и Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, C-402/12 Р, Парламент/Vereniging Milieudefensie и Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, C-403/12 Р, Комисия/Vereniging Milieudefensie и Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, C-404/12 Р, Съвет/Stichting Natuur en Milieu и Pesticide Action Network Europe и C-405/12 Р, Комисия/Stichting Natuur en Milieu и Pesticide Action Network Europe. Жалбоподателят не представя писмено становище по това искане в определения срок. С решение на председателя на втори състав на Общия съд от 30 септември 2013 г. искането е отхвърлено.
- 5 Жалбоподателят моли Общия съд:
 - да отмени съобщението на Комисията до Европейския парламент, до Съвета, до Европейския икономически и социален комитет и до Комитета на регионите, озаглавено „Енергията от възобновяеми източници: основен участник на европейския енергиен пазар“, от 6 юни 2012 г.,
 - да отмени решението на Комисията от 21 януари 2013 г., с което се отхвърля като недопустимо искането на жалбоподателя за преразглеждане на посоченото съобщение.
- 6 Комисията моли Общия съд:
 - да отхвърли жалбата,
 - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

- 7 Съгласно член 111 от Процедурния правилник, когато жалбата е явно недопустима или явно лишена от всякакво правно основание, Общият съд може, без да дава ход на делото, да се произнесе с мотивирано определение.
- 8 В настоящия случай Общият съд счита, че разполага с достатъчно данни от материалите по преписката, и решава да не дава ход на делото.
- 9 Допустимостта на жалба за отмяна, подадена от правен субект на основание член 263, четвърта алинея ДФЕС, зависи преди всичко от качеството му на юридическо лице.

- 10 На основание член 44, параграф 5 от Процедурния правилник всяка искова молба или жалба на частноправно юридическо лице се придружава от неговия устав или актуално извлечение от търговския регистър или от регистъра на сдруженията с нестопанска цел, или от всякакво друго доказателство за неговата правосубектност, както и от доказателство, че дадените на адвоката правомощия са му били надлежно предоставени от представител, оправомощен за тази цел.
- 11 В случая, без да е необходимо произнасяне по редовността на оправомощаването на адвоката от жалбоподателя, следва да се отбележи, че жалбата, така както е подадена в секретариата на Общия съд на 18 март 2013 г., не съответства на член 44, параграф 5, буква а) от Процедурния правилник, тъй като жалбоподателят не е приложил към жалбата си нито своя устав, нито актуално извлечение от регистъра на сдруженията с нестопанска цел, нито каквото и да е друго доказателство за своята правосубектност.
- 12 Освен това, въпреки дадените му от Общия съд указания за отстраняване на нередовностите (вж. точка 2 по-горе), жалбоподателят не е представил никакво доказателство, годно по естеството си да установи неговата правосубектност. Той се е задоволил да изложи две групи от доводи, които според него могат да докажат, че притежава правосубектност. Тези доводи обаче не могат да се приемат.
- 13 На първо място, като признава, че не е регистриран в никоя от държавите — членки на Европейския съюз, жалбоподателят твърди, че е установен основно в Ирландия и че трябва да му бъде признато качеството на юридическо лице по силата на ирландското право, тъй като то не предвижда никакво задължение за регистрация пред националните власти. Той се позовава в това отношение на разпоредбите на член 37, параграф 4, букви с)–е) от Planning and Development Act 2000 (Закон за устройството на територията и развитието от 2000 г.), изменен с Planning and Development (Strategic Infrastructure) Act 2006 (Закон за устройството на територията и развитието от 2006 г. (Стратегическа инфраструктура) (наричан по-нататък „Законът за устройството на територията и развитието от 2000 г., изменен“). Жалбоподателят уточнява освен това, че независимо от посочения в жалбата адрес, фактическото му седалище се намира в Ирландия. Посочването в жалбата на адрес във Франция било по погрешка, тъй като този адрес бил на неговия председател и на седалището на членуваща в него неправителствена организация, регистрирана във Франция.
- 14 В това отношение е важно да се уточни, че съгласно член 37, параграф 4, буква с) от Закона за устройството на територията и развитието от 2000 г., изменен, частноправен субект или организация, който/която отговаря на условията, изложени в същата разпоредба, буква d), може да сезира Bord Pleanála, квазиюрисдикция, с оспорване на решенията, взети вследствие на подаването на молба за разрешение за осъществяване (application for development). В това отношение от член 37, параграф 4, буква d) от същия закон следва, че въпросният субект или организация трябва да отговаря на условия, свързани по-специално с преследване на цели за насърчаване на опазването на околната среда, за последните дванадесет месеца преди сезирането на Bord Pleanála, както и когато е необходимо, на определени допълнителни условия, а именно притежаване на специално качество на юридическо лице и подчиняване на дейността на устав или на правила, определени от ирландския министър на околната среда, културното наследство и местната администрация, в съответствие с член 37, параграф 4, буква е) от Закона за устройството на територията и развитието от 2000 г., изменен.
- 15 Следва още да се уточни, че видно от преписката по делото, към 26 октомври 2010 г. ирландският министър на околната среда, културното наследство и местната администрация не е определил каквито и да било допълнителни условия по член 37, параграф 4, буква е) от Закона за устройството на територията и развитието от 2000 г., изменен. Към тази дата няма и никакъв проект, предвиждащ определянето на такива допълнителни условия.

- 16 Така тези разпоредби, доколкото спадат към правната уредба на сектора на устройството на територията и развитието, се свеждат в областта, която уреждат, до това да предоставят на въпросните правни субекти ограничена и специфична правоспособност пред една-единствена инстанция — в случая Bord Pleanála.
- 17 При все това обаче ограничена правоспособност като тази, на която се позовава жалбоподателят, при това пред институция, чийто юрисдикционен характер не е напълно установен, не е достатъчна, при липсата на каквото и да било писмено доказателство за съществуването му като правен субект, за да се установи, че по силата на ирландското право жалбоподателят притежава качеството на юридическо лице по общото гражданско право, което му дава право да сезира юрисдикциите на Съюза с жалба на основание член 263, четвърта алинея ДФЕС.
- 18 При тези условия следва да се приеме, че дори и седалището на жалбоподателя да се намира в Ирландия и посочването в жалбата на адреса във Франция да представлява обикновена грешка, позоваването единствено на разпоредбите на ирландското право, споменати в точки 13—15 по-горе, при липсата на каквото и да било друго доказателство, годно да удостовери качеството на юридическо лице на жалбоподателя, не е достатъчно, за да докаже неговата правосубектност в съответствие с член 44, параграф 5, буква а) от Процедурния правилник.
- 19 Не представлява такова доказателство и вписването на жалбоподателя в регистъра за прозрачност на Съюза. Дори и да се предположи, че то доказва съществуването на жалбоподателя като организация, установена, както той претендира, в Ирландия, вписването в посочения регистър така или иначе не е обусловено от наличието на правосубектност на разглежданото образувание, както по-конкретно това следва от параграф 14 от Споразумението между Европейския парламент и Европейската комисия относно създаването на регистър за прозрачност за организации и самостоятелно заети физически лица, които участват в изготвянето и прилагането на политиките на ЕС (ОВ L 191, 2011 г., стр. 29) от 23 юни 2011 г. Всъщност съгласно посочения параграф 14 се „[и]зисква [...] да бъдат регистрирани мрежи, платформи или други форми на колективна дейност без правен статут или правосубектност, но които де факто се явяват източник на организирано влияние и участват в дейности, попадащи в обхвата на регистъра“.
- 20 На второ място, жалбоподателят поддържа, че както е признала Комисията в решението си от 21 януари 2013 г., посочено в точка 5 по-горе, той отговаря на условията по член 11 от Регламент (ЕО) № 1367/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 6 септември 2006 година относно прилагането на разпоредбите на Орхуската конвенция за достъп до информация, публично участие в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по въпроси на околната среда към институциите и органите на Общността (ОВ L 264, стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 17, стр. 126). От това той прави извода, че има право да подаде искане за вътрешно преразглеждане по член 10 от посочения регламент, а следователно и да сезира Общия съд с жалба за отмяна на взетото на това основание решение от Комисията.
- 21 Тези доводи не могат да се приемат.
- 22 Всъщност, от една страна, съгласно член 10, параграф 1 от Регламент № 1367/2006 всяка неправителствена организация, която отговаря на критериите, описани в член 11, има право да заяви искане за вътрешно преразглеждане към институциите и органите на Общността, които са приели административен акт съгласно екологичното законодателство. Член 11, параграф 1 от същия регламент определя в това отношение четири условия. Първото условие, изложено в член 11, параграф 1, буква а) от Регламент № 1367/2006, е разглежданата организация да е независимо юридическо лице с нестопанска цел в съответствие с националното

законодателство на държавите членки или с тяхната практика. Както обаче вече беше посочено, жалбоподателят не е установил, че качеството му на юридическо лице е признато в съответствие с правото или практиката на някоя държава членка.

- 23 От друга страна, от съдебната практика несъмнено следва, че в съдебната система на Съюза жалбоподател има качеството на юридическо лице, ако най-късно към момента на изтичането на срока за обжалване е придобил юридическа правосубектност по силата на приложимото към учредяването му право (вж. по аналогия Решение на Съда от 27 ноември 1984 г. по дело *Bensider* и др./Комисия, 50/84, *Recueil*, стр. 3991, точки 7 и 8) или ако е бил разглеждан от институциите на Съюза като независимо юридическо лице с нестопанска цел (Решение на Общия съд от 11 юли 1996 г. по дело *Sinochem Heilongjiang*/Съвет, T-161/94, *Recueil*, стр. II-695, точка 31 и Решение от 25 септември 1997 г. по дело *Shanghai Bicycle*/Съвет, T-170/94, *Recueil*, стр. II-1383, точка 26, относно професионалните сдружения на длъжностните лица вж. Решение на Съда от 8 октомври 1974 г. по дело *Union syndicale — Service public européen* и др./Съвет, 175/73, *Recueil*, стр. 917, точки 11—13 и Решение по дело *Syndicat général du personnel des organismes européens*/Комисия, 18/74, *Recueil*, стр. 933, точки 7—9).
- 24 Все пак, доколкото с изложените в точка 20 по-горе доводи жалбоподателят цели да се възползва от посочената в точка 23 по-горе съдебна практика, следва да се уточни, че при преценката дали даден жалбоподател е бил разглеждан от някоя институция като независимо юридическо лице в Решение по дело *Union syndicale — Service public européen* и др./Съвет и в Решение по дело *Syndicat général du personnel des organismes européens*/Комисия, точка 23 по-горе, Съдът отчита три обстоятелства, а именно: първо — представителността на въпросния субект; второ — неговата самостоятелност, необходима, за да действа в правоотношенията си като субект със самостоятелна отговорност, гарантирана от вътрешната му структура и в съответствие с неговия статут; и трето — факта, че институция на Съюза е признала въпросния субект като партньор (Решение по дело *Union syndicale — Service public européen* и др./Съвет, точка 23 по-горе, точки 10—13 и Решение по дело *Syndicat général du personnel des organismes européens*/Комисия, точка 23 по-горе, точки 6—9).
- 25 В случая обаче, без да е необходимо произнасяне относно представителността на жалбоподателя, следва да се отбележи, че при непредставяне от самия него на устава му или на какъвто и да било друг документ за учредяването му и за начина на вътрешното му функциониране, независимо от отправените от Общия съд три искания за отстраняване на нередовностите на жалбата, в делото не се съдържа никакво доказателство, което да удостоверява, че той притежава необходимата самостоятелност, за да действа в правоотношенията си като субект със самостоятелна отговорност.
- 26 В обжалваното решение Комисията действително приема, че жалбоподателят отговаря на условията по член 11 от Регламент № 1367/2006. По-специално що се отнася до първото условие, припомнено в точка 22 по-горе, Комисията приема въз основа на предоставените от жалбоподателя сведения в искането му за вътрешно преразглеждане по член 10 от посочения регламент, както и в писмо, което той ѝ изпраща впоследствие, че същият е юридическо лице с нестопанска цел, регистрирано във Франция. Тази преценка обаче е в резултат на съобщаването от самия жалбоподател на грешни данни за неговия адрес (вж. точка 13 по-горе). Следователно фактът, че въз основа на посочените сведения в обжалваното решение Комисията е разглеждала жалбоподателя като независим правен субект, не би могъл по естеството си да докаже качеството му на юридическо лице.
- 27 От всички изложени съображения следва, че жалбата трябва да се отхвърли като явно недопустима с оглед на член 44, параграф 5, буква а) от Процедурния правилник.

По съдебните разноси

- 28 По смисъла на член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноси, ако е направено такова искане. Тъй като жалбоподателят е загубил делото, той трябва да бъде осъден да заплати съдебните разноси в съответствие с искането на Комисията.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (втори състав)

определи:

- 1) **Отхвърля жалбата.**
- 2) **European Platform Against Windfarms (ЕРАУ) понася направените от него съдебни разноси, както и тези на Европейската комисия.**

Съставено в Люксембург на 21 януари 2014 година.

Секретар
E. Coulon

Председател
M. E. Martins Ribeiro